

Contract de muncă cu Dumnezeu!

Textul de bază: Luca 17:7-10

Întroducerea

- Într-una din duminicile trecute ne-am ocupat cu darurile primite din partea lui Dumnezeu
- Toți cei prezenți în sală au astfel de daruri, că-L iubesc pe Isus sau nu
- Cei care sunt copii ai Domnului sunt chemați să le integreze și să le puna la dispoziție în lucrarea Domnului
- Interesant este, că numai Luca ne descrie această convorbire a Domnului nostru cu ucenicii Săi
- Isus Le pune trei întrebări:

Prima întrebare:

Luca 17:7

Cine dintre voi, dacă are un rob, care ară sau paște oile, îi va zice, când vine dela câmp: „Vino îndată, și șezi la masă?”

- O situație, cunoscută de toți, un caz normal din viața de toate zilele
- Oare ce v-a face robul, când vine obosit acasă?
- Se va lăsa servit? Poate chiar de stăpânul lui?

A doua întrebare:

Luca 17:8

Nu-i va zice mai degrabă: „Gătește-mi să mănânc, încinge-te, și slujește-mi până voi mânca și voi bea eu; după aceea, vei mânca și vei bea și tu?”

- Să fi-mi sincer. Plăcut nu-i. Să vii obosit acasă și atunci să mai și slujești!
- Dar robul știa de starea lui socială – și obligațiile lui față de stăpânul lui
- Isus a avut dreptate când a descris situația robului
- Și ucenicii au știut, că Isus are dreptate
- Dar Isus mai pune o a treia întrebare:

A treia întrebare:

Luca 17:9

Va rămânea el îndatorat față de robul acela, pentru că robul a făcut ce-i fusese poruncit? Nu cred.

- Ar fi frumos dacă ar face, așa simțim noi, dar nu face
- Stăpânul nu-i mulțumește pentru serviciul poruncit
- Și ucenicii Lui Isus nu L-au contrazis pentru-că și ei nu știau altcum

Dar ce a vrut să spună Isus ucenicilor Săi prin această pildă?

- Oare a vrut să submineze situația socială din timpul de atunci?

- Sau să Le educe cum să umble cu slugi?
- Nu !!! Isus a preluat cunoștințele ucenicilor pentru a explica relația omului cu Dumnezeu Vesnic, cu Tatăl Ceresc

Isus ne învață două realități

- Voi sunteți robi și trebuie să acceptați pretențiile stăpânului
- Voi nu puteți pretinde nici un gest de mulțumire pentru faptele voastre

Voi sunteți robi care trebuie să ascultă

- Poate că ucenici au rămas uimiți când Le-a comparat Isus cu robi
- Și în Noul Testament avem mai multe situații, în care ucenicii lui Isus sunt descrise ca rob a lui Dumnezeu

Tit 1:1

Pavel, rob al lui Dumnezeu, și apostol al lui Isus Cristos, potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu și cunoștința adevărului, care este potrivit cu evlavie,

Apocalipsa 1:1

Descoperirea lui Isus Cristos, pe care l-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile cari au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimetând prin îngerul Său la robul Său Ioan

- Pentru Biblia noastră nu este ceva deosebit, dacă ne declară rob
- Pentru-că sarcina noastră este să îndeplinim Voia lui Dumnezeu
- Ucenici au știut că un rob cumpărat la târg, tot rob rămâne
- Numai că a primit un nou stăpân. Acela care l-a cumpărat.
- Isus nu discută cu ucenicii, dacă această stare socială e bună sau nu
- Ci vrea să Le explice poziția omului răscumpărat față de Dumnezeu
- Și prețul cu care am fost cumpărat era de valoare veșnică

1 Corinteni 6:20

Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, cari sunt ale lui Dumnezeu.

Apocalipsa 5:9

Și cântau o cântare nouă, și ziceau: „Vrednic ești tu să iei cartea și să-ri rupi pecețile: căci ai fost jungheat, și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam.

- Isus ne-a răscumpărat pentru a deveni proprietatea Tatălui Ceresc
- Adecă sclavi, slugi, robi, sau servii Lui. Indiferent cum ne numim noi
- Noi numai trăim pentru noi, ci pentru Domnul

2 Corinteni 5:14-15

Căci dragostea lui Cristos ne strânge; fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit. Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc, să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei.

Romani 6:20-22

Căci, atunci când erați robi ai păcatului, erați slobozi față de neprihănire. Și ce roade aduceați atunci? Roade, de cari acum vă este rușine: pentru că sfârșitul acestor lucruri este moartea. Dar acum, odată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața vecinică.

Fiecare din noi este un rob: a păcatului sau a Domnului

- Întrebarea este numai, al cui rob ești tu?
- Dar dacă ai devenit un copil a Lui Dumnezeu, tot rob rămâi?
- Da !!! Dar sfințit și salvat pentru veșnicie cu Tatăl Ceresc

Romani 8:15

Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică; ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: „Ava! adică: Tată!”

- Salvarea din situația noastră păcătoasă nu ne desprinde de starea noastră față de Domnul și Mântuitorul nostru
- Isus vorbește despre “prieteniile Mei” dar și de “Eu poruncesc”

Ioan 15:14-15

Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu. Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său; ci v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit dela Tatăl Meu.

- Pentru Isus este foarte important ca cei salvați să aibe o legătură de dragoste și de părtășie cu El și cu Tatăl Ceresc
- Dar părtășia aceasta poate avea loc numai atunci, când sunt cunoscute intensiile altuia
- Din cauza aceasta spune Isus, că Ne-a făcut cunoscut totul, ce a auzit dela Tatăl Său Ceresc
- Noi suntem robi ai Lui Dumnezeu dar cu cunoștințele unui moștenitor

Un rob nu trăiește pentru sine

- Apostolul Pavel explică astfel:

Romani 14:7-9

În adevăr, niciunul din noi nu trăiește pentru sine, și nici unul din noi nu moare pentru sine. Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim; și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci, fie că trăim, fie că murim, noi suntem ai

Domnului. Căci Cristos pentru aceasta a murit și a înviat ca să aibă stăpânire și peste cei morți și peste cei vii.

- Întrebarea este: acceptăm noi un stăpân peste noi?
- Admitem noi cuiva ca să dirigeze viața noastră?
- Admitem noi lui Dumnezeu ca să preceea conducerea vieții noastre?
- Cum umblăm noi cu darurile noastre primite dela Dumnezeu?
- Apostolul Pavel ne arată ce se întâmplă, dacă nu:

1 Corinteni 9:16

Dacă vestesc Evanghelia, nu este pentru mine o pricină de laudă, căci trebuie s-o vestesc; și vai de mine, dacă nu vestesc Evanghelia!

- Vai de mine, dacă nu pun la dispoziția Domnului viața mea
- Vai de mine, dacă nu admit Domnului, ca să folosească darurile primite în lucrarea Sa

- Vai de mine, dacă îmi pun eu alte priorități în viața mea

2 Corinteni 5:10

Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Cristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul, pe care-l va fi făcut când trăia în trup.

Răsplata pentru noi este plătită: Viața Veșnică

Apocalipsa 7:9-10 și 13-17

După aceea m-am uitat, și iată că era o mare gloată, pe care nu putea s-o numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâini; și strigau cu glas tare, și ziceau: „Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe scaunul de domnie, și a Mielului!” Și unul din bătrâni a luat cuvântul, și mi-a zis: „Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele, și le-au albit în sângele Mielului. Pentru aceasta stau ei înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu, și-I slujesc zi și noapte în Templul Lui. Cel ce șade pe scaunul de domnie, își va întinde peste ei cortul Lui. Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete; nu-i va mai dogori nici soarele, nici vreo altă arșiță. Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieții, și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.”

- Întrebarea este numai: Poți să spui și tu că ți-ai făcut numai datoria?

Luca 17:10 (Isus spune)

Tot așa și voi, după ce veți face tot ce vi s-a poruncit, să ziceți: „Suntem niște robi netrebnici; am făcut ce eram datori să facem.”

Amin